LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Læresamtale i Jerusalem

Jesus sad midt iblandt lærerne, lyttede til dem
og stillede dem spørgsmål. Alle, der hørte det,
undrede sig meget over hans indsigt og de svar, han gav.
(Lukas 2,46-47)

Læs om læresamtale i Løsning side 13

Nr. 1-2 **Januar-februar 2001** **Årgang 51**

LUTHERSK KIRKE
er **KIRKE-NYT** for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark
Bladet udkommer 6-8 gange årligt og koster for 2001 100 kr.;unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Udgiver
Den evangelisk - lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion
Leif G. Jensen (ansv)
Vagn Lyrstrand
Kirstina Strand
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
"Luthersk Kirke"
v. Søren P. Jensen
Skærvegyden 7
8723 Løsning.
Tlf. 75 65 02 23
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri Esbjerg

Andre adresser
Se bagsiden

Internet-adresse
www.vivit.dk

Det er ikke "bare ord"!

Når vi siger, at det "bare er ord", er det, fordi vi så ofte har mærket, at ord ikke altid holder. Ord uden indhold er "bare ord". Ord talt i ligegyldighed eller troløshed er "bare ord".

Når vi på den anden side hævder, at "et ord er et ord, og en mand er en mand", sætter vi lighedstegn mellem det, et menneske siger og lover, og det, et menneske er. Vi står falder med, om vi holder ord.

Ord har så stor en betydning, fordi fællesskabet mellem os mennesker bygger på, at vi kan stole på hinanden. Det, vi lover, skal vi holde. Ellers mister andre respekten for os. Det fører til isolation. Og til sidst mister vi endog respekten for os selv.

Hvor stammer denne forståelse af ordet fra? Og hvad er grunden til, at ord har fået så stor betydning for mennesker? Svaret ligger i, at vi er mennesker, og at Gud har valgt at give ordet sådan en afgørende betydning, både i vores forhold til ham og til hinanden.

Gud skaber, når han taler

Guds ord er så stærkt og fuld af virkelighed og sandhed, at det skaber, hvad det nævner. Alt liv og al sandhed kommer fra Gud. Når han taler, opstår livet. Hans ord er sandhed på en dobbelt måde: Det er troværdigt, og det ophavet til alt, hvad der findes og erl.

Skabelsesberetningen fortæller, at Gud skabte alt ved sit ord: *I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet, og Guds ånd svævede over vandene. Gud sagde: "Der skal være lys!" Og der blev lys. Gud så, at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Så blev det aften, og det blev morgen, første dag (1 Mos 1,1-5).*

Evangelisten Johannes siger det sådan: *I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var*

Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. Og lyset skinner i mørket (Joh 1,1-5). Her er ordet ikke bare ord, men en person, nemlig Jesus Kristus, Guds søn, som selv er Gud. Han er livet og sandheden. Når han taler, blomstrer livet. Og når han tier, går alt til grunde.

Forkyndelse i løgnen

I vores verden findes mange løgne. Selv om vi giver hinanden tryghed og glæde med gode ord, findes der også utroskab og løgn i vores liv. Og vi skal en dag gøre regnskab for Gud med alt, hvad vi har sagt og fortiet.

Derfor har vi brug for, at Gud siger noget godt til os her og nu. Vores eneste mulighed for at leve og blive frelst er, at Gud tilgiver os og er nådig og trofast. Og det er lige netop, hvad han er. Når han taler til os gennem Jesus Kristus, møder vi ord, som er stærke og fulde af nåde og godhed. Han siger: *Den, der hører mit ord og tror ham, som har sendt mig, har evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet (Joh 5,24)*.

Intet er så vigtigt som at lytte til ordet fra Gud. For når han taler og tilgiver os, er vi tilgivet. Når han lover dig evigt liv, så har du evigt liv i og med, at han siger det til dig. Så enkelt er det! Så stort er det!

Hele vores eksistens afhænger af, om vi lytter til Gud og lader ham afsløre vore løgne og tilgive os vor skyld. Overvej med dig selv, hvordan du har det med Ordet. Og sæt dig dette mål i år: at lytte til Guds ord!

Jeg tror på Gud - og på hans ord

"Jesus, jeg tror, hjælp min vantro!" Sådan sagde engang en far, som var i stor nød på grund af sit syge barn. Og sådan må vi også sige.

At tro på bibelen er ikke en kvalitet i os. Bibeltroskab er ikke et mærkat, vi har lov at sætte på os selv. Troskab kan alene tilskrives Gud. Derfor tror vi på ham. Hans Ord er sandt. Vi tror, at det er sandt fra ende til anden. For Gud kan ikke lyve, som vi kan.

Derfor er det ikke for meget forlangt af din præst, at han prædiker Guds ord for dig. Ja, det er nødvendigt, at han forkynder dig det bibelske budskab i hele sin fylde. Og det er heller ikke for meget forlangt, at du lytter til Guds ord hver dag og særligt om søndagen i kirken.

Og dog. Præster bliver ikke trofaste, blot fordi man kræver det. Og det er heller ikke givet, at du stoler på Jesus Kristus, fordi du sidder i kirken søndag morgen. Både sand forkyndelse, lydhørhed og tro er en gave, som kun Gud kan give.

Bed for din præst, at han vil prædike dig Guds ord. Og bed for dig selv om, at du må høre og lytte til din Herre Jesus Kristus til hverdag og på søndag!

Leif G. Jensen

I Guds tjeneste - i gudstjenesten

Som kristne er vi kaldet til at stå i tjeneste for Gud. Det er der vel næppe nogen kristen, som er tvivl om. Og det ser såmænd også ud til, at der er tilstrækkeligt med tjenester, vi kan gøre Gud. Masser af gode gerninger, nogen burde gøre. Mange vigtige tjenester for Evangeliet. Mange tjenester for mennesker, som har brug for hjælp. Der er såmænd nok at tage sig til.

Livet som gudstjeneste

Faktisk er det sådan, at hele vort liv skal være en gudstjeneste. Det var en vigtig sag for Luther at få frem. At når vi passer vort arbejde og vort hjem og gør de ting, vi skal, og hjælper de mennesker, som er i nærheden af os, når de trænger til hjælp, så står vi i tjeneste for Gud. Og det er såmænd lige så vigtigt som alle de store og betydningsfulde tjenester, som der bliver talt og skrevet om, fordi alle kan se, at de er betydningsfulde. Det er de også. Men faktisk er de ikke mere betydningsfulde end det, at almindelige kristne passer deres arbejde og deres familie. Og det er også lige så betydningsfuldt for Gud. En betydningsfuld tjeneste for Gud er nemlig ikke kun den tjeneste, vi selv kan se betydningsfuldheden af. Det vigtige er, at vi gør det, Gud vil have gjort af os.

En særlig Guds tjeneste

Og så taler vi alligevel om noget bestemt, når vi bruger ordet *gudstjeneste*. Som om netop dét er noget særligt og ophøjet. Og vi taler ikke engang om noget, der tager sig særlig betydningsfuldt ud. Ikke en stor scene med store projektører, eller et hospital midt i en krigszone, ikke tusindvis af mennesker, der bliver vundet for Kristus eller reddet fra sult eller sygdom, ikke noget, der virkelig kan gøre noget ved verdens nød. Nej, en flok mennesker, som regel ikke ret mange, der samles en halvanden times tid hver uge for at synge salmer, som regel nogle ret gammeldags nogen, og høre en prædiken og holde nadver. Det kalder vi *gudstjeneste*. Som om det skulle være en særligt betydningsfuld tjeneste for Gud.

Og det er det faktisk også. Det er så betydningsfuld for Gud, at der står en hel del om det i Bibelen. Mange af

Artiklens illustrationer er fra billebog om gudstjenesten udgivet af SELK, Tyskland

de steder, hvor der ligefrem står, at vi er blevet frelst, for at vi skal stå i tjeneste for Gud, dér er det tydeligvis gudstjenesten, der er tale om. Det kan man se af de ord, forfatteren selv har brugt på det oprindelige sprog.

Hvad mennesket tjener til

Det kan måske godt undre os, at den halvanden times tid hver søndag skulle betyde så meget. Men det gør den. Og det har noget at gøre med, hvad Gud først og fremmest vil med os kristne. Og det Gud først og fremmest vil med os, det er det samme, som Han i det hele taget ville med at skabe mennesket i sit billede. Gud skabte mennesket i sit billede, for at det skulle ligne Ham og leve sammen med Ham, for at Gud kunne elske mennesket, og mennesket kunne elske Ham. Det var det, Gud ville med at skabe mennesket: at mennesket skulle nyde godt af Hans kærlighed, og mennesket skulle elske Ham.

Og det er det, vi særlig gør i gudstjenesten. I gudstjenesten lever vi på en særlig måde sammen med Gud. Vi hører, hvad Han siger til os, og vi taler til Ham. Og vi tager til os af Hans kærlighed. Det gør vi på en måde hver dag, vi lever som kristne. Men i gudstjenesten spidser det til. Dér gør vi det sammen, og vi gør det offentligt, så verden kan komme til at se det - hvis ellers den kigger indenfor. Og Gud har på en særlig måde lovet sin velsignelse over de kristnes fælles gudstjeneste.

Lov og Evangelium

Det er i gudstjenesten, vi særlig lever for Guds ansigt. Og derfor afspejler gudstjenesten også den virkelighed, som vi lever i over for Gud. Og den virkelighed består af to ting, nemlig *Lov* og *Evangelium*.

Loven betyder, at Gud er den Almægtige og skrækkeligt mægtige Herre, som vi skylder fuldkommen lydighed i alle ting, og som kræver fuldkommen lydighed af os. Og Evangeliet forkynder os, at alt hvad Gud kræver af os, det har Han selv gjort for os, da Han lod sin Søn dø og opstå for os som vor Frelser og Forsoner.

At glædes for Guds ansigt

Gudstjenesten er en særlig betydningsfuld tjeneste for Gud, fordi det er vigtigt for Gud, at vi tager imod Hans frelsende kærlighed og glæder os over den. Ligesom Guds mening med os mennesker jo i det hele taget var, at vi skulle leve for Hans ansigt og nyde godt af Hans kærlighed. Og det er det, gudstjenesten drejer sig om: at høre Evangeliet og at glæde sig for Guds ansigt..

Alvorlig glæde

Men glæden for Guds ansigt er en *alvorlig* glæde. Gud er jo den Hellige og Retfærdige, som ikke kan og ikke vil tåle synden i sin nærhed. Og det er Ham, vi træder frem for i gudstjenesten. Og at vi kan gøre det med glæde

og uden rædsel, det er ikke nogen selvfølge. Tværtimod, det er det største af alle undere, og det har kostet Gud det største offer af alle. Kun fordi Guds Søn er trådt i vort sted og er gået døden for os og har båret en lidelse langt større, end vi nogen sinde vil kunne fatte, kun derfor kan vi leve for Guds ansigt og tjene Ham med glæde. Glæden for Guds ansigt er altså ikke pjat og lalleri. Gudstjenestens glæde er en alvorlig glæde.

Glad alvor

På den anden side er gudstjenestens alvor også en *glad* alvor. For det ufatteligt store offer, som måtte bringes, for at vi kunne leve og glæde os for Guds ansigt, det er jo bragt, og det er endda *fuldbragt*. Guds Søn er død for os og opstanden og opfaret til Faderens højre hånd. Vor synd er sonet og vor brøde er betalt. Det er fuldbragt. Der er ingen grund til rædsel. Og mere end det: Guds Søn har også vundet os en herlighed langt større, end vi kan fatte. Og Han kommer til os, når vi hører Hans Ord, og når vi fejrer frelsens festmåltid sammen med Ham. Han kommer til os og bor hos os med al sin herlighed. Og til sidst skal Han komme synligt og kalde os til sig, og vi skal komme til Ham og være hos Ham altid og glædes for Hans ansigt. Og alt det bliver vi mindet om ved gudstjenesten, i det Evangelium, vi hører, og de salmer, vi synger, og i det frelsens festmåltid, Han selv har lært os at fejre og lovet os, at Han vil være med til.

Guds tjeneste i gudstjenesten

På den måde afspejler gudstjenesten begge de to sider ved menneskers virkelighed over for Gud, både Lov og Evangelium. Og derfor er det det, gudstjenesten er fuld af. Gudstjenestens glæde er en alvorlig glæde, fordi det er Evangeliets glæde. Derfor er det noget andet end glæden ved godt vejr og et lyst sind og en god stemning. Derfor er det Evangeliets alvor, vi synger om. Og det gør vi med glæde. Fordi Evangeliet er så godt. Og Guds glæde er i det.

Og det er måske i virkeligheden det største ved den gudstjeneste, som er Lov og Evangelium. At den ikke så meget er vor tjeneste for Gud, men først og fremmest *Guds Søns tjeneste for os*. Han kommer til os, ikke så meget for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sig selv til sine kristne. Men når Han nu er hos os, så tillader Han os at tilbede og tjene Ham. Og når vi tilbeder Ham ved at høre Evangeliet, synge Evangeliet og tilbede Evangeliet, så tjener *Han* i virkeligheden os. For ved Evangeliet kommer Han selv til os og bor hos os med al frelsens herlighed og bliver hos os og fylder med sin glæde, sin tro, sit håb, sin kærlighed. Ved Evangeliets gudstjeneste fører Han selv sin gerning til fuldendelse med hver og én af os. For at vor gudstjeneste ikke blot skal være noget, der hører dette liv til, men netop begyndelsen på den gudstjeneste, som skal vare ind i evigheden, hvor vi altid skal være hos Gud og glæde os for Guds ansigt.

Jais H. Tinglund

Eventyr eller - virkelighed?

"Der var engang en konge, der blev født i en stald blandt får og geder. En stjerne flyttede sig over himlen og trak 3 konger med sig til barnet, som de tilbad og bragte hyldestgaver. Barnet blev som voksen elsket af alle som velgører. 30 år gammel blev han henrettet under anklagen: Jødernes Konge. Siden blev en hel verdens tidsregning udregnet efter ham..."

En fantastisk historie! Og det med kalenderen er jo rigtigt nok. Men hvad med hans fødsel og liv, stjernerne og kongerne? Lad os prøve det på historien. Den kristne tro bygger jo på, at Gud har grebet ind i historien.

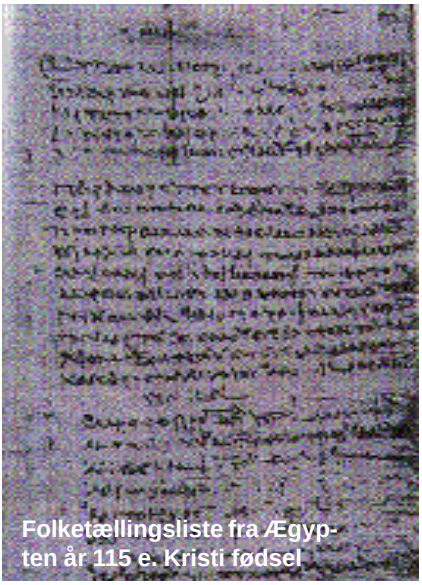

Folketællingsliste fra Ægypten år 115 e. Kristi fødsel

Kilderne til Jesu fødsel

Hvorfor er der ikke mere om Jesu fødsel og barndom? - Dels var det langt fra så let at skrive og trykke som i dag. Del var optagethed af store mænds barndom og ungdom ikke gængs på evangelisternes tid. Så i stedet for skepsis er der grund til at være taknemlig for, at vi trods alt har hele fire kapitler i evangelierne om denne del af Jesu liv!

Augustus og skatten

Hvad med juleevangeliets beretning om, at *der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden* (Luk 2,1)? - Det er virkelighed. Augustus var den største romerske kejser. I en praleliste over 35 bedrifter nævner han 3 skatteudskrivninger. I Ægypten, der hørte under Rom, har man fundet dokumenter, der påbyder bortflyttede skatteydere at lade sig registrere i deres hjemby. Og der er beretninger om folk, der lod sig registrere som i juleevangeliet.

Josef og Maria og slægtstavlerne

Navnene på Jesu forældre er bundet til historiske slægtsregistre hos både Lukas og Mattæus. Men registrene jo stemmer ikke overens!? - Det har man selvfølgelig undret sig over lige fra begyndelsen, da beretningen blev spredt udenfor den jødisk verden.

Ca år 200 efter Kristi fødsel skriver den kristne forsker *Julius Africanus*: “I jødiske slægtsregistre blev navne regnet efter fødsel eller efter lov."

Mattæus gengiver Josefs fysiske stamtavle; Lukas giver den juridiske. Vi ville have fokuseret på Maria; men dengang blev slægtsregistre altid regnet efter manden.

Nazaret, Betlehem, Jerusalem

Byernes navne er historiske og kan stadig besøges. *Betlehem* har endnu i dag sit centrum i Fødselskirken, som er bygget over en grotte, der meget vel kan være den "stald", hvor Jesus lå i en krybbe. Den første kirke er bygget her i begyndelsen af 300-tallet. Og fra det 2. årh. fortæller kirkefaderen *Origines*: "I Betlehem blev jeg forevist grotten, hvor Jesus blev født... Hedningerne, som bor dér, viser gerne til den simple grotte, hvor den Jesus blev født, som de kristne tilbeder."

Hun svøbte ham og lagde ham i en krybbe

De vise og stjernen

I legenden hedder de Kaspar, Melchior og Baltsazar og er fra Europa, Østen og Afrika. Man har kaldt dem "Hellig tre Konger", fordi de bragte 3 kongelige gaver! Mattæus fortæller ikke den slags eventyr.

Skildringen af de ukendte vise passer præcis til billedet af samtidige vismænd fra Det persiske Rige, som forskede i alt fra astronomi til religion. Så det er ikke så kunstigt at forstå, at de kommer til Jerusalem og siger: *Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.* (Matt 2,2). Efter al sandsynlighed har de hørt om "stjernekongen" fra de mange jøder, der blev ført til Babylon af Nebukadnezar i år 586: *En stjerne opgår af Jakob; et herskerspir rejser sig over Juda. Jeg ser ham, dog ikke nær* (4 Mos 24,17).

Hvordan man skal forstå det med stjernen og dens opgang, er til debat. Flere bibelforskere gør opmærksom på et sjældent sammenfald af planeterne Jupiter og Saturn, som skete ved fødselen, og ellers kun med 800 års mellemrum. For dem, der troede på astrologi, kunne dette fænomen være en vejviser: Jupiter, kaldt "kongeplaneten", nærmede sig Saturn, "Palæstinas forsvarer", dvs: "En konge nærmer sig Palæstina."

Således ser vi, at Gud er Herre over rummet, politikken, historien og menneske-forestillinger og kan bruge det hele til at opfylde sine løfter og lede mennesker til Jesus!

Herodes og babyerne

Hvad med barnemordet i Betlehem (Matt 2,16-18)? - For det første mærker vi os, at Herodes ikke er en Hr. hvem-som-helst. Historikeren *Josephus* har viet ham den længste biografi fra den tid. Her bekræftes billedet af en skinsyg og brutal konge med sygelig frygt for rivaler. På hans gamle dage var hoffet hærget af intriger, og han selv var uberegnelig. Josephus beretter, at han dræbte sin yndlingshustru, en svoger, tre sønner og utallige undersåtter. I det lys synes det næsten selvfølgeligt, at han dræber 10-12 små børn i Betlehem.

Fakta og fabler

Andre personer som Kong Arkelaus, Johannes Døber og Jesus selv genkendes også i samtidige kilder.

Der er tale om historiske personer, steder og hændelser, som støtter, at beretningen fra Betlehem er historie og ikke eventyr. Som apostelen Peter skriver: *Det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt* (2 Pet 1,16).

Kan man herudfra godtgøre, at Jesus er Gud, og at den kristne tro er sand? - Nej, men de historiske beretninger er givet os som stjernen, der fører os derhen, hvor vi med de vise ser, at barnet i krybben er vores Herre og Gud og Frelser, som vi må bøjer os for og tilbede som den konge, der fortjener vores bedste gaver.

De (vise) vendte hjem til deres land ad en anden vej (Matt 2,12). Overfor modstand, som har forhærdet sig og ikke vil tro, duer ingen argumenter. Men overfor tvivlens spørgsmål kan de - som Jesu undere - være med til at bane vej for at høre evangeliet og fange troens tillid til den historiske Jesus som Herre og Frelser og Gud.

Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed. - Og alle, dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, som tror på hans navn (Johs 1,1-14).

Paul L Maier, Lutheran Witness 12/99
Overs. og red. ved Vagn Lyrstrand

Grotten i Fødselskirken i Betlehem

Mission og resultater

Nedenstående er klip fra prædiken over Apostlenes Gerninger 16,9-15 i en prædikensamlingen 'Før os til kilden' af pastor Günter Wachler fra Tyskland. Emnet er: "Hvorfor? Hvordan? og med hvilket resultat driver vi mission?"

Resultater

Med hvilke resultater driver kirken og den enkelte kristne mission? Der er ikke noget udbytte som i andre forretninger. En virksomhed er nødt til at arbejde med indtægter og få mere ind, end den giver ud. I forretningsverdenen ville det være utænkeligt, at fire mænd (Paulus, Silas, Timoteus og Lukas) tog ud på en lang sejlads, opholdt sig dagevis i en by - og at eneste udbytte af en sådan investering af personel, tid, kræfter og penge var nogle få nye sympatisører! Men kirken er ingen forretning. Kirken må have mod til at operere med små tal. "Der bliver glæde i himlen over én synder, som omvender sig!"

Ordet virker

Vi har intet løfte om "masse-resultater". Men vi har et løfte om, at Guds Ord ikke vender tomt tilbage, og at vores arbejde ikke vil være forgæves! Derfor udeblev resulatet heller ikke i Filippi. Det så blot ikke ud af noget. Men sennepskornet voksede lidt efter lidt op til et træ: Lydia lod sig døbe med hele sin familie. Snart kom også andre til, deriblandt fangevogterens familie. Der var opstået en Jesu Kristi kirke i Filippi, en menighed, som "holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, brødsbrydelsen og bønnerne". Denne menighed var i særlig grad forbundet med Apostelen Paulus og modtog af ham det trøsterige "Glædens Brev", Filipperbrevet.

Tro og gerninger

Jesus' vidner arbejder aldrig forgæves, men resultaterne ligger ikke i deres hånd. "Herren åbnede Lydias hjerte." Vi både kan og skal vidne for andre om evangeliet, men vi kan aldrig føre nogen til troen, ligesom vi jo heller ikke selv "af egen evne eller kraft" er kommet til troen. Vi skal så og vande, men overlade spiringen og væksten til Gud.

Vi hører også om en anden følge af Apostelen Paulus' mission i Filippi: Da Lydia og hendes familie var blevet døbt, indbød hun dem til at gå ind og blive hos sig. Hvor der er tro, er der kærlighed. Med troen følger troens frugter: åbne hænder og åbne hjem for medkristne.

Mission og bøn

Herren give os åbne øjne for nøden omkring os og for nødskriget: "Kom over og hjælp os!" Gud virke gennem evangeliet åbne hjerter for nødens tjenere og åbne huse og hænder for nødlidende brødre!

Oversat og redigeret af VL

Noter og nyt

"Broen over 2000 år"

- er titlen på en bog om at prædike, som kirkens præster arbejder med. Men der er også inspiration til at *høre*. Vi klipper en lille appetitvækker til julens kirkegang:

"Når man går i kirke, tror man gerne, at det er for at høre sandheden. Vi er ikke altid klar over, hvor lidt selve sandheden betyder for os i forhold til måden, den serveres på.

- Nogle vil have den guddommelige sandhed serveret på sølvfad. Elegant, spirituelt. Og der findes prædikanter, der altid serverer sandheden på et sølvfad, ind imellem med sølvlåg, som de måske ikke altid husker at tage af. - Nogle er ikke vant til at bruge sølvfad hjemme. De plejer at spise på billigt porcelæn. Og hvis de ikke får sandheden serveret på billigt porcelæn, kan de ikke tage imod den. - Nogle skal absolut have den på trætallerkener. - Sovsen har meget at sige for os alle. Er den for eksempel krydret med en knivspids vid, er der mange, der får afsmag for sandheden. Andre kan ikke tage, at der i sovsen er for meget af følelsernes flødesmør.

Vi kan ikke slå af på, at prædikanten skal yde det allerbedste udfra sine personlige forudsætninger. Men hvad når selv en 'middelmådig' prædiken faktisk fremlægger Guds vilje med mit liv og Guds uforskyldte nåde i Kristus for mig ... det som jeg trods alt er kommet i kirke for at høre, og som jeg blot behøver at sige et hjerteligt amen til? Da er det min egen skyld og ikke serveringens, dersom jeg går sulten hjem efter en prædiken af pastor Nulvig eller provst Salvesen eller domprovst Arve Sølv.

Næste gang du går i kirke, altså førstkommende søndag, skal du derfor sige til dig selv: I dag vil jeg nøjes med den guddommelige sandhed, i dag vil jeg gå rig og glad hjem fra Guds hus! Tro mig, du bliver yderst forbavset over virkningen."

VL

"Min tro"

- er titlen på en leder i det norske tidsskrift Fast Grunn 4/2000. Forfatteren behandler forskellige åndelige tendenser i tiden, og har bla. flg. at sige om *"den nyere sangskatt":*

Den har ofte en prisværdig træffende musikgenre, som fremkalder både tilbedelse og glæde i hjerterne. Det gælder især de unge, som har fået en mere varieret musiksmag end os ældre. Og vi må lære at skelne mellem kulturelle ytringsformer og budskab. Her har uforstand skabt megen unødvendig frustration. Men teksternes indhold må kunne tåle en lup... Ansvarlige for sang og musik skal se på tekstvurdering som en højt prioriteret opgave. Sangtekster, som man lærer udenad, er jo faktisk mere formende for kristendomsforståelsen og -erkendelsen end mange prædikener!

Tekster, som kan tolkes almenreligiøst, må især vurderes kritisk. Trods den religionspsykologiske nerve, som mange af disse tekster har, kan de netop underbygge forestillinger, som ikke har bibelsk grund og substans, især hvis de får en fremtrædende plads. - Problemstillingen er ikke ny. Tænk blot på de forestillinger, som en af de meste brugte julesange - "Dejlig er jorden" - kan skabe, hvis ikke forkyndelse og andre julesange får lov at præcisere, hvad julebudskabet virkelig drejer sig om.

Det er en nærliggende fare at blive énøjet. Alt gammelt er ikke godt, fordi det er gammelt, og alt nyt er heller ikke godt, fordi det er nyt. Der må være plads til forskellige genrer. Alt skal ikke være lige tungt. Men indholdet og udvalget af sange skal være sund, for vi lever også af det, vi synger. Og det eneste, vi kan leve sundt af, er sund kost i passende portioner og variationer.

Det handler i sang såvel som i prædiken om lov og evangelium med centrum i Jesus gerning for os. *VL*

Fra menighederne

Konkordiebogen - kristelig, enige bekendelse af 1580 - findes på tysk, svensk og norsk, men ikke på dansk - endnu.

Konkordiebogen på dansk

Komité for oversættelse og udgivelse af Konkordiebogen på dansk er nedsat, inspireret af Lutheran Heritage Foundation" (LHF, Stiftelse for Den lutherske Arv). LHF er en uafhængig organisation, som med baggrund i Missourisynoden støtter udgivelse af bekendelsestro luthersk litteratur i hele verden.

Komitéen blev nedsat i forbindelse med Nord Europæisk Luther Akademi (NELA) i Oslo i august 2000. Stiftende medlemmer er pastor Hans Olav Okkels (formand), pastor Vagn Lyrstrand (næstformand), stud. theol. Jakob Okkels (sekretær/kasserer) og stud. theol. Erik Okkels. Komitéen har siden suppleret sig med pastor Leif G. Jensen.

Fra vedtægter af 5. jan. 2001 kan citeres:
§ 1. Komitéens formål er at drage omsorg for oversættelse og udgivelse af skrifter til bevarelse og udbredelse af den lutherske arv.
§ 4. Komitéen engagerer og ansætter oversættere, som er habile i de sprog der skal oversættes fra - latin, tysk, engelsk.
§ 6. Komitéen modtager gaver fra LHF og fra danske givere og søger støtte fra fonde.

Oversættelse af Konkordieformelen
Første projekt er oversættelse af *Konkordieformelen fra 1577*, et luthersk bekendelsesskrift, som så vidt vi ved ikke tidligere har været udgivet på dansk, men som har spillet en stor rolle for opretholdelse af den sande bibelske lære i de spørgsmål, den behandler. Komitéen tror og håber, at denne udgivelse også vil kunne bidrage til at udbrede og bevare sand bibelsk tro og lære i Danmark. *Pastor Jais Tinglund* er ansat for et halvt år som oversætter af Konkordieformelen. Projektet finansieres primært af LHF med støtte fra Den ev.-luth. Frikirke.

Langsigtet plan
Det er planen at udgive samtlige lutherske bekendelsesskrifter i *Konkordiebogen*, dels ved nyoversættelser af f.eks. *Apologien* (forsvarsskrift for Den augsburgske Bekendelse), og dels evt. ved genoptryk af eksisterende oversættelser (f.eks. *Store Katekismus)*. I forbindelse hermed ønsker vi at udgive en serie med studiemateriale og kommentarer.

Det er et stort og økonomisk krævende projekt, som bl.a. søges financieret via relevante fonde. Men også enkeltpersoner, kirkelige foreninger og sammenslutninger, for hvem den bibelske og lutherske arv er dyrebar, opfordres til at støtte. Målet er en udgivelse i en sprogdragt og form, som kan bruges på menighedsplan og være til nytte for folk, som vil arbejde mere teologisk uden at være henvist til latin/tysk. Komitéen vil arbejde på at gøre projektet kendt i videre kredse og er taknemlig for al støtte.

En gave i en forvirret tid
På et hovedbestyrelsesmøde i vores kirke blev der spurgt: "Hvad nytte har vi af en gammel *Konkordieformel*?" Oversætter pastor Tinglund svarede: "Det kan vise sig at blive til stor hjælp for jeres unge i en forvirret tid. For meget forvirring angående bibelsk tro og lære skyldes netop en manglende klarhed i flere af de spørgsmål, som Konkordieformelen behandler f.eks. om tro og gerninger." *VL*

LÆRESAMTALE i Løsning

Lørdag den 6. jan. havde Den evang.-luth. Frikirkes hovedbestyrelse læresamtale med pastor Jais Tinglund som baggrund for en kaldelse som ulønnet hjælpepræst. Vi gengiver fra pastor Tinglunds svar:

1. Bibelen - Den hellige Skrift

Centrum i Bibelen er evangeliet, Jesu værk, hans liv, død, opstandelse og himmelfart - deraf udspringer alt, vort liv, vor lære og også lære-embedet. Jesus Kristus har selv ved Helligånden givet os tillid til Ham og hans ord. Bibelen er skrevet med det formål at skabe og bevare troen på Jesus - ikke for at besvare nysgerrige spørgsmål. Tilsyneladende fejl i Bibelen, er netop kun tilsyneladende. Gud taler altid sandt. 2.Tim.3,15-17.

2. Gud - Den treenige Gud

Gud er Gud og kan ikke forklares. Det gamle Testamentes Gud er ikke Jesu Kristi Far, men Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligånd. Treenigheden er ikke et udtryk for en rangordning, men ved Jesu tilværelse som menneske ser vi en frivillig underordning i kærlighed. Dette er en vigtig tanke i Bibelen: kirken i forhold til Kristus, kvinden i forhold til manden osv.

3. Skabelsen - skabelsesberetningen

Skabelsesberetningen lader sig ikke uden videre efterprøve naturvidenskabeligt. Men det betyder ikke, at den er fejlagtig. Vi skal mærke os, at døden ikke var til før syndefaldet, men kom på grund af synden. Alene af den grund må man afvise udviklingslæren, som forudsætter, at døden fandtes millioner af år før mennesket blev til. - Det er vigtigt at fastholde Bibelens ufejlbarlighed også i spørgsmålet om skabelsen.

4. Guds Lov - De ti Bud

Vi fødes med skyld, som vi har arvet fra forfædrene. Desuden gør vi os skyldige ved vores tanker, ord og gerninger. Synden er først og fremmest vores forsøg på at være vores egen herre og unddrage os Gud. Synden driver os til at forkaste evangeliet.

5. Retfærdiggørelsen - og troen

Alene ved Jesus Kristus er der tilgivelse. Han påtog sig vor synd og bar den til Helvede. Det er fuldbragt. Skylden er betalt. Når dette høres i tro, regnes denne tro dem til retfærdighed af Gud. Troen siger som Maria: "Det ske mig efter dit ord". Den tro er en Guds gave virket af nåde.

6. Kirken - og kirkerne

Kirken er én. En åndelig enhed - ikke en synlig. Splittelsen skyldes ulydighed. Og derfor er deltagelse i gudstjeneste i andre kristne sammenhænge forvirrende.

Folkekirkebegrebet er en rigdom i den betydning, at det er rigt at være præst i en sammenhæng, hvor det forventes, at præsten henvender sig til alle. Men på flere måder mener jeg ikke, man reelt kan fungere som præst i folkekirken.

7. Dåb og nadver

Vi døber børnene, fordi vi er overbeviste om, at de tror. Gud skaber troen ved dåben. Troen er altid skabt af Gud - både i børn og voksne. Ingen kan tro ved egen evne.

I nadveren er Jesus' legeme og blod nærværende i kraft af Helligånden ved ordet, og det modtages af dem, der kommer til nadveren. Præsten skal kende sin menighed. Kristne, som kommer "udefra", står under et andet hyrdeembede og hører til dér.

8. Prædiken og præstetjeneste

Prædikenens "succes" afhænger ikke af prædikantens dygtighed, men af hans trofasthed. Er prædikanten tro overfor sin Herre, er Kristus selv til stede - deri kan præsten hvile. Dernæst bør der arbejdes på et tydeligt sprog, klar tanke osv.

Præsteembedet er en fortsættelse af Jesu egen hyrdeomsorg, og derfor uundværlig. Tjenesten udøves først og fremmest i gudstjenesten og i opfølgning deraf gennem husbesøg osv. *Bent Nielsen / VL*

Gratia menighed

Medlemsoptagelse

Søndag den 7. januar blev Lillian og Jais H. Tinglund og deres børn, Katharina (10), Gabriela (5) og Magaretha (2) optaget som medlemmer i Gratia evangelisk lutherske Frimenighed i Århus. Optagelsen fandt sted ved, at de bekræftede deres dåbspagt og bekendte troen på den treenige Gud, Fader, Søn og Helligånd. Derpå bad menigheden for dem og anbefalede dem til Herrens fortsatte omsorg, og præsten tilsagde hver enkelt Herrens velsignelse. Optagelsen blev fuldbyrdet ved den fælles altergang i slutningen af gudstjenesten.

Ved det efterfølgende samvær fik familien Tinglund overrakt en lille års-kalender og blev budt varmt velkommen.

Lillian Tinglund har sit kald som hustru og mor til familiens tre børn. Dertil er hun uddannet cand. psyk. og arbejder pt. som skolepsykolog.

Jais H. Tinglund er uddannet teolog fra Århus Universitet (med suppl. studier på Menighedsfakultetet og ved Missourisynodens præsteskole i Ft. Wayne i USA). Efter endt uddannelse blev han ordineret som præst i folkekirken, hvor han tjente i en række vikariater og sidst som rejsepræst i Indre Mission i 1½ år. Desuden virkede han som oversætter og redaktør af Lohses store bibelleksikon, som blev udgivet i sidste år.

Pastor Jais Tinglund og hustru Lillian tog i januar 2000 kontakt til vor kirke. Det blev begyndelsen til et frugtbart fællesskab, hvor det blev klart, at vi hører sammen som evangelisk-lutherske kristne i samme bekendelseskirke.

For en ordineret præst i folkekirken er det et meget stort skridt at tage, fordi det menneskeligt talt får vidrrækkende følger både for ham selv og hans familie. Men Herren er trofast og sørger for sine. Salmisten siger: *"Lykkelige de mennesker, der har deres styrke i dig, de som har i sinde at drage på valfart. Når de drager gennem Baka-dalen, gør de den til et kildevæld, efterårsregnen hyller den i velsignelse. De går fra kraft til kraft og får Gud at se på Zion" (Sl 84,6-8).*

Hjertelig til lykke og Guds rige velsignelse! *pastor LGJ*

Alle menigheder

Præsteindsættelse

Menighederne i Den evangelisk-lutherske Frikirke har på menighedsmøder i januar kaldet pastor Jais Tinglund til ulønnet hjælpepræst i kirken. Han kaldes særligt til at hjælpe til med prædiken, sakramentforvaltning og undervisning på lejre m.v.

Indsættelsesgudstjenesten er fastsat til søndag den 4. februar kl. 11.00 i Martinskirken i København.

Repræsentanter fra søsterkirker er indbudt til at deltage. Pastor Robert Hartfield fra Missourisynoden, pastor John Fehrmann fra Den lutherske arvs Stiftelse (LHF) (begge USA) og pastor Philippe Volff fra Den ev.-luth. Kirke i Frankrig har givet tilsagn om at medvirke.

Alle medlemmer indbydes hjerteligt til at være med på denne for os så vigtige dag.

Venner og alle interesserede er også hjertelig velkommen!

KALDSBREVET fra menighederne til pastor Jais Tinglund lyder (i uddrag):

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn! Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark har efter læresamtale 6. januar ved menighedsmøder besluttet at kalde pastor Jais Tinglund til hjælpepræst

I forbindelse med at pastor Jais Tinglund tjener som hjælpe-præst i menighederne, *giver vi ham fuldmagt og forpligter ham til:*

1. at forkynde Guds hellige ord uforfalsket og uafkortet, således som det er forklaret og fremlagt i Den evangelisk-lutherske Kirkes bekendelsesskrifter;

2. at forvalte de hellige sakramenter i overensstemmelse med vor Herres Jesu Kristi indstiftelse;

3. at udøve en evangelisk sjælesørgergerning, „at overbevise, tugte og formane med al langmodighed og belæring“ (2.Tim.4,2) og således fremme det åndelige liv. ....

Tjenestens opgaver tilrettelægges i samråd med den lokale præst.

Heroverfor forpligter vi os til:

1. at modtage, elske og ære ham som vor af Gud givne hjælpe-præst som en Jesu Kristi tjener og husholder over Guds hemmeligheder og overalt, hvor han forkynder Guds ord, det være sig offentligt eller privat, gerne og villigt høre og adlyde ham, som Den hellige Skrift befaler alt dette;

2. Menighederne ser sig ikke p.t. i stand til at sørge for hans underhold, hvorfor der er tale om en ulønnet tjeneste som hjælpepræst.

Måtte vor Herre Jesus Kristus, Kirkens Herre og Overhyrde, overbevise pastor Tinglund om dette vort kalds guddommelighed, fylde ham med trøst og frimodighed til at modtage kaldet som hjælpepræst og sætte ham til rig velsigne–lse for menighederne og mange udødelige sjæle! 1.Peters Brev 5,1-4. Måtte Helligånden være rådgiver og vejleder for Jesu Kristi skyld!

Leif G. Jensen, formand

Lejre & årsmøde

Ungdomslejr 23.-25. marts

Unge i menigehderne i Jylland indbyder til forårs ungdomslejr 23.-25. marts. Medvirkende: Lillian Tinglund, pastor Jais Tinglund og pastor Leif G. Jensen.

ÅRSMØDE 12.-13. maj 2001

Den evangelisk-lutherske Frikirkes årsmøde 2001 afholdes 12.-13. maj i Løsning. Program bringes i kirkebladet i marts/april-nummeret.

Luthersk Sommerferie 2001

Den evang.-luth. Frikirke har igen i år fornøjelsen at invitere til sommer- og familiestævne. Den pragtfuldt beliggende Hedemølle Efterskole ved Bjerringbro danner igen de ydre rammer. Tidspunktet er tirsdag 10. juli - søndag 15. juli.

Arrangørgruppen i Martins Menighed er i fuld sving med forberedelserne.

PS: Skulle der blandt læserne være kendskab til en økonoma, hører vi det gerne.

Bibellæseplan 2001

2001-bibellæseplan kan fås ved henv. til redaktionen.

Luthersk Kirke 2001

I tillid til Kirkens Herre, Jesus Kristus, begynder vi årgang 2001.

Redaktionen vil grave efter visdom i Den hellige Skrift og bringe aktuelle glimt med det mål, at troen på Jesus Kristus vækkes og styrkes, og hans kirke vokser.

Tak for forbøn og økonomisk støtte. Vejl. pris er 100 kr. i Dk og 150 kr. i udland.

Hjertelig hilsen fra redaktionen

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Skærvegyden 7, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København. Martins Menighed
Søndag 28. jan. kl. 11 m. nadver
Søndag 4. feb. kl. 11: Gudstjeneste m. præsteindsættelse af pastor Tinglund
Søndag 11. feb. 10 m. nadver.
Søndag 18. feb. 10 m. læsepr.
Søndag 25. feb. kl. 10 m. nadver
Søndag 4. marts kl. 16.30 (Tinglund)
Søndag 11. marts kl. 10 m. nadver

Igelsø, Sct. Stefanskirken: Kontakt præsten for nærmere oplysning.

Langeland, Lohals kirke
Søndag 28. jan. kl. 10.30 (Jensen)
Søndag 4. feb. ingen gudstj.
Søndag 11. feb. ingen gudstj.
Søndag 18. feb. 10.30 m. nadver
Søndag 25. feb. kl. 15 i "Skallen" Møllergade 99 i Svendborg
Søndag 4. marts kl. 10.30 m.nadver (prædikant: Tinglund)
Søndag 11. marts kl. 16

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Haderslev: Kontakt præsten for nærmere oplysning.

Løsning lutherske Frikirke, Vinkelvej
Søndag 28. jan kl. 19 m. nadver
Søndag 4. feb. ingen
Søndag 11. feb. kl. 10 m. nadver
Søndag 18. feb. kl. 10 (Tinglund)
Søndag 25. feb. kl. 10 m. nadver
Søndag 4. marts kl. 14
Søndag 11. marts kl. 10 m. nadver

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14
Søndag 28. jan kl. 16 m. nadver
Søndag 4. feb. ingen
Søndag 11. feb. kl. 16
Søndag 18. feb. kl. 16 m.nadver (Tinglund)
Søndag 25. feb. kl. 14 inspirationsdag
Søndag 4. marts kl. 10 (9.20 skrifte)
Søndag 11. marts kl. 16

Kalender

Præste-indsættelse 4. feb. kl. 11 i Martinskirken, København
Ungdomslejr 23.-25. marts i Jylland
Årsmøde 12.-13. maj i Løsning
Sommerlejr 10.-15. juli på Hedemølle Efterskole

Kontakt

Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 75 65 16 60
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 38 74 66 61
Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447